

מסורת הש"ס

(א) [מדברי ה"ה"ש בסימן ז' מוכח דלא גרס לג' תיבות הללו], (ב) [תוספתא פ"ה ה"ד], (ג) [מדברי מוס' נראה דל"ג ליה ד' [תוספ' פ"ה ה"ג], (ד) [גיר' הערוך וקדוש], (ו) [בנפשות כ"א], (ז) [מהר"מ מ"י],

הגהות הב"ח

(א) גבי ו"ש קנקנים אלא אמר רבא: (ב) רש"י ד"ה שטיחין דררצה בקיומו של יין ע"י ד"א וקתני דאסור כל"ל ומתב' דא"ל נמתק: (ג) תוס' ד"ה והא וכו' אפילו ידוע שנתן עובד כוכבים לתובן יין כל"ל ומתב' דה"ל נמתק: (ד) בא"ד וה"פ למאן דאסר כל"ל ומתב' אפילו נמתק: (ה) בא"ד כ"ש שהיה לו לאסור:

לענין רש"י

בשטיל"ש. אופכים. קרושט"א. גלד (בעור, אחרי צפצפ).

מוסף רש"י

כל שקרוע כנגד הלב. שטיקין כנגד הלב קרע בגול ודך אמו נקב הולאו הלימוזין והקנינים לעשות טבבים ומקנינים עכ"ל אסור הנגלה (תמורה כח).

רבינו חננאל

חלא דשיכרא דארמאי אסיר דמעריב ביה דורדיא דיין נסך אמר רבא אשי נסך אמר רבא איתא דערב בהו מיסרא הוי סרי: ירושל' חדא איתתא הות רחמה למעבד מצוואת ובעלה הוה סני למעבד מצוואת אתא מסכן ופריך מ"ש מקנקנים דלא ידעע ממשן הכא לא ידעע ממשן ואי בקנקנים אסר רבי מאיר ליפרוך מ"ש מקנקנים דלא ידעע ממשן וחסר רבי מאיר בהגאה אלא ודאי קנקנים לר"מ נמי שרי בהגאה והא דקאמר אסורים לשון רבים דמשמע הגודות והקנקנים לא קאי אלא איין שבחון הגוד וצמון הקנקן אצל מצרייתא פריך שפיר לפי סברתו שהיה סוכר כמו שאוסר רשב"ג לעשות שטיחין שאיכסר גם בשאר הנאות ומסך גורה שנתא יבקע נודו ויתפרטו ע"ג נודו וימן יין הנבלע בעור טעם זיינו ואית ספרים דגרסי דתהיך שניא ולמ"ד רוצה בקיומו ע"י דבר אחר דאסור מ"ש מקנקנים דשרי דהא רוצה בקיומו ע"י ד"א הוא ומסך התם לר"מ לר"ג איתיה לאיסוריה בעיניה: ולא הודו לו: ורמינהו יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו והודו לו מאי לא הודו לו דקאמר התם כל סיעתו אבל בנו מודי ליה איבעית אימא גורא לחוד וגודע לחוד: ועורות לבובין: תנו רבנן (י"א איהו עור לבוב כל שקרוע כנגד הלב (י"א וקדור כמין ארובה יש עליו קורט דם אסור אין

דורדיא. שמרים: **ומאולר**. אם הביאו מן האוצר מכלי העשו לקיום: **מסרא סרי**. מסריח כשמשהין אותו: **של אדריינוס קיסר**. כשיולא בגייסות מוליכין עמו: **בזולה שלא נעבדה**. והיה כל כמה קיים והוליאתו זיין זה ונעשה חזק: **גולפי**. כלי חרס: **חיורי**. חדשים **דמיאי**: **ודרו צהדיהו**. נושאין עמהן: **סרו להו**. שורין אותן במים: **רשאון שלנו**. יין משוכח שלנו: **אינו אלא צמיס היו המים השלישיים שזובחין כיון שלנו: ע"י ד"א**. ישראל רוצה בצביל חרס ולסמיכה: **הדרוזים**. לגינין קטנים: **רוקבאות**. תרגומה של חמתו רוקבא וכן של עור: **בן גודא: שטיחין**. בשטיל"ש. והא הכא גבי שטיחין (ב) דאינו רוצה בקיומו של יין וקתני אסור: **ויטלנו**. לשטיח מעל החמור: **ויספרנו ננודו**. וימן יינו של עובד כוכבים טעם זיינו של ישראל: **גודע לחוד וגודא לחוד**. לזה לא הודה ולה הודה אחרי קן: **שקרע שלו כנגד הלב**. שכן דרך עובד כוכבים להוליא דרך אותו קרע הלב של שור מחיים: **וקדור**. קדור נקב עגול: **יש עליו קורט דם**. גלדי צלע"ז קרושט"א: **אסור**. צידוע שמחיים נקרע: אין

דבר אחר וקתני דארמאי וליטעמין קנקנים של עובדי כוכבים ליתסרו למיזבן מאי שנא נודות ומ"ש קנקנים (ב) אמר רבא גזירה שמא יבקע נודו ויטלנו ויתפרנו על גבי נודו ולמ"ד רוצה בקיומו על ידי ד"א אסור מ"ש קנקנים דשרו אמר לך התם ליתיה לאיסוריה בעיניה הכא איתיה לאיסוריה בעיניה: ולא הודו לו: ורמינהו יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו והודו לו מאי לא הודו לו דקאמר התם כל סיעתו אבל בנו מודי ליה איבעית אימא גורא לחוד וגודע לחוד: ועורות לבובין: תנו רבנן (י"א איהו עור לבוב כל שקרוע כנגד הלב (י"א וקדור כמין ארובה יש עליו קורט דם אסור אין

ואסורין נקט קאי איינות נודות וקנקנים תדע מדמקשה לקמן (דף נ"ח: א) גבי כבשים דאמר רבי יוחנן אפילו ידוע שנתן (ז) בהם עובד כוכבים לתוכו יין או חומץ מותר ופריך מ"ש ממוריים לרבי מאיר דאסור בהגאה ומשני התם ידע ממשן הכא לא ידע ממשן ואי בקנקנים אסר רבי מאיר ליפרוך מ"ש מקנקנים דלא ידעע ממשן וחסר רבי מאיר בהגאה אלא ודאי קנקנים לר"מ נמי שרי בהגאה והא דקאמר אסורים לשון רבים דמשמע הגודות והקנקנים לא קאי אלא איין שבחון הגוד וצמון הקנקן אצל מצרייתא פריך שפיר לפי סברתו שהיה סוכר כמו שאוסר רשב"ג לעשות שטיחין שאיכסר גם בשאר הנאות ומסך גורה שנתא יבקע נודו ויתפרטו ע"ג נודו וימן יין הנבלע בעור טעם זיינו ואית ספרים דגרסי דתהיך שניא ולמ"ד רוצה בקיומו ע"י דבר אחר דאסור מ"ש מקנקנים דשרי דהא רוצה בקיומו ע"י ד"א הוא ומסך התם לר"מ לר"ג איתיה לאיסוריה בעיניה: ולא הודו לו: ורמינהו יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו והודו לו מאי לא הודו לו דקאמר התם כל סיעתו אבל בנו מודי ליה איבעית אימא גורא לחוד וגודע לחוד: ועורות לבובין: תנו רבנן (י"א איהו עור לבוב כל שקרוע כנגד הלב (י"א וקדור כמין ארובה יש עליו קורט דם אסור אין

אין מעמודין פרק שני עבודה זרה

לב

האי חלא דשיכרא דארמאי אסור כו'. הלך כריך לזהר בשכר דבש שקורין מ"יט לצדוק אם מטילין בו שמרי יין להעמיד מהר כי יש מקומות שעושין כן ואז ודאי הוא אסור: **ומאוצר שרי דמסרא קא סרי**. הלך נראה דמותר לקנות כל מיני משקה מן העובדי כוכבים כגון יין תפוחים ומי תותים וצלצל שיראשו הישראל מושך מן החצית ואפילו דמיהן יקרים יותר מן היין דולאי לא עירבו יין צמון החצית דמסרא קא סרי אצל אם לא ראהו מושך מן החצית או הדבר מתחלק במשקה היקר מן היין יאסור שמה עירב בו יין להכשיל כדאמרין לקמן (דף נ"ח: א) קיסתא דמורייסא צלומא קיסתא דחמרא צרבעה לומי והא דתניא צתוספתא יין תפוחים מן האוצר מותר היה נמכר בצוק אסור מפני שמוציין פירוש מערבין בו יין היינו דוקא צמקוס שהוא צול ואין לאסור מטעם של יין של עובדי כוכבים על ידי דבר אחר הוא והוא החרש שרי אותו החרש עכשיו או אסיר רבי יוחנן רבי אלעזר חד אסר וחד שרי: **מיתובי** (חמרא) ושיכרא: **והא הכא דרוצה בקיומו ע"י ד"א וקתני דארמאי**. תימה אדמותיב מצרייתא לומיב ממתניתיב דתנן נודות העובדי כוכבים וקנקניהם ויין של ישראל כנוס בהם אסורים ואיסורין אסור הנאה דברי ר"מ והא הכא דרוצה בקיומו על ידי ד"א הוא ולא משום יין הנבלע בהם כלל וקאמר ר"מ דאסורים בהגאה הקנקנים אף למכרן לעובדי כוכבים והכא ליכא לשניי שמה יבקע וילך ויתפרטו כו' דקסם קנקנים הם של חרס ואינם ראויים לתפור ואין לומר דס"ל כרבנן דמיתריס דע"כ לא שרו אלא בקנקנים משום דלא חזו ליין הכנוס בהם אצל חרס הדרייני דחוי לשרותו במים אפי' רבנן אסרי וי"ל דאסורים ואיסורין אסור הנאה לא קאי אקנקנים אלא איין הכנוס בהם

ואסורין נקט קאי איינות נודות וקנקנים תדע מדמקשה לקמן (דף נ"ח: א) גבי כבשים דאמר רבי יוחנן אפילו ידוע שנתן (ז) בהם עובד כוכבים לתוכו יין או חומץ מותר ופריך מ"ש מקנקנים דלא ידעע ממשן וחסר רבי מאיר ליפרוך מ"ש מקנקנים דלא ידעע ממשן וחסר רבי מאיר בהגאה אלא ודאי קנקנים לר"מ נמי שרי בהגאה והא דקאמר אסורים לשון רבים דמשמע הגודות והקנקנים לא קאי אלא איין שבחון הגוד וצמון הקנקן אצל מצרייתא פריך שפיר לפי סברתו שהיה סוכר כמו שאוסר רשב"ג לעשות שטיחין שאיכסר גם בשאר הנאות ומסך גורה שנתא יבקע נודו ויתפרטו ע"ג נודו וימן יין הנבלע בעור טעם זיינו ואית ספרים דגרסי דתהיך שניא ולמ"ד רוצה בקיומו ע"י דבר אחר דאסור מ"ש מקנקנים דשרי דהא רוצה בקיומו ע"י ד"א הוא ומסך התם לר"מ לר"ג איתיה לאיסוריה בעיניה: ולא הודו לו: ורמינהו יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו והודו לו מאי לא הודו לו דקאמר התם כל סיעתו אבל בנו מודי ליה איבעית אימא גורא לחוד וגודע לחוד: ועורות לבובין: תנו רבנן (י"א איהו עור לבוב כל שקרוע כנגד הלב (י"א וקדור כמין ארובה יש עליו קורט דם אסור אין

עין משפט גר מצוה

פה א ב מיי פ"יו מה"ל מאלות אסורות ה"ל כה סגנו (עשין מח) ו"ל לאון קמתן טו"ש"ע י"ד סימן קוד סעיף ד: **פ**ב ג (מיי"ש סס סגנו סס) טור ש"ע י"ד סימן קכג סעיף ג: **צ** ד (מיי"ש סס) סגנו סס (טור ש"ע י"ד סימן ק"א סעיף א): *לימא בטור ש"ע גס בסומן קבג סעיף יג שכתבו חרסין שבלעו יין וכו' לא הוכחו כלל דמין לפיכך נתן כרעי המטה ו"ל השמטה זו

רבינו חננאל (המשך)

מן היינות שלנו. מהו לסמוך באותם החרסים שכבר שרו במים אותן ולא נשאר (ל) בהן כלל יין כרעי המטה רוצה בקיומו של יין של עובדי כוכבים על ידי דבר אחר הוא והוא החרש שרי אותו החרש עכשיו או אסיר רבי יוחנן רבי אלעזר חד אסר וחד שרי: **מיתובי** (חמרא) ושיכרא: **והא הכא דרוצה בקיומו ע"י ד"א וקתני דארמאי**. תימה אדמותיב מצרייתא לומיב ממתניתיב דתנן נודות העובדי כוכבים וקנקניהם ויין של ישראל כנוס באילו ויין ישראל כנוס באילו הדרוזין והרקבאות אסור בשתיה ומותר בהנאה. העיד שמעון בן גודא לפני בנו של רבן גמליאל על רבן גמליאל ששתה ממנו בעכו ולא הודו לו נודות של עובדי כוכבים אסור לעשות מהן שטיחין ויתפרטו הוד נודות הללו דרוצה בקיומו על ידי דבר אחר ועכשיו נקרוע וקתני דארמאי. ופריך רבא גזירה שמא יבקע נודו מלא יין של עובד כוכבים ויטלנו זה הקרוע והתפרנו על גבי נודו שנמצא משמש לאיסור אבל אלו החרסין שכבר שראם כל צרכן ולא יצלתו למלאכתם כלל שרו. איני דרבן גמליאל ששה וירבן גמליאל לא הודו לו והתנן בנו של רבן גמליאל הוא (ג) ששתה ולא הודו לו ופריקונו לעולם רבן גמליאל ששה והוא לא הודו לו כל שיתנו כלומר הסיבה הנוגעים אצלו הם חלקו עליו אבל בנו מודה לו ושחה הוא כמו אביו. איבעי תימא נודא תני כי ר"ג הוא ששה וגודע תנא אחר חלק עליו ואמר (לו לאביו) דלא אביו היהן ששתה: ועורות לבובין. תני איהו עור לבוב כל שקרוע כנגד הלב וקדור

(א) לכאורה דברי רבינו אלו כריך צלוצר כיון דמיתרי שוכר שדחוס במים ולא נשאר בהם יין לא שייך איסור רוצה בקיומו וי"ש. (ג) נראה דג"י אמתת ה"י לו נתיב ו"ל בצרייתא שהיה דשמעון בן גודע העיד דעני של ר"ג הוא דשמה.

הלכה

